Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 1 (889) * miercuri 2 ianuarie 1963 * 8 pag. 30 bani

LA MULȚI ANI, IUBIȚI CITITORI!



Desen de C. MĂLIN

În vacanță

Răsună cîntecul și veselia!

Ecoul goarnelor pionierești se răspîndește în întregul Palat al Republicii Populare Romîne, unde au sosit din toată Capitala cîteva mii de pionieri fruntași la învățătură și în activitatea pionierească. Cele trei semnale ale trîmbițașilor vestesc tuturor momentul solemn al deschiderii carnavalului și, de îndată, șuvoiul de copii veseli se îndreaptă spre sălile împodobite cu ghirlande de verdeață.

Orchestrele îi întîmpină ca pe niște oaspeți de seamă, în acorduri melodioase. Apoi, cîntecele devin săltărețe, invită la dans. Și iată-l pe fluturaș zburînd către o floricică. Sfarmă Piatră mergînd agale către o furnică, Păsărilă punîndu-și mîna streașină la ochi s-o zărească pe prințesă. Dansul începe. Jocurile distractive sînt însoțite de cascade de rîs. Pe scenă apar prieteni vechi ai copiilor, personaje din spectacolele Teatrului Țăndărică și, desigur, îndrăgitul Așchiuță, de la televiziune.

— Bine v-am găsit, copii!, se aude vocea puternică, prietenoasă a lui Moș Gerilă.

Însoțit de o gardă de onoare — pionieri care poartă în mîini uriașe note de 8, 9 și 10 — Moș Gerilă face urări și daruri copiilor. Pionierii s-au pregătit pentru acest moment. Ei recită versuri înflăcărate în care mulțumesc patriei și partidului pentru aceste zile fericite, pentru bucuriile fiecărei zi.

Răsună cîntece. Carnavalul e în toi. Prima zi a noului an este plină de bucurie, așa cum vor fi și celelalte!

★

...De la Piața Palatului R.P.R. pînă la dealul Cotrocenilor putem ajunge cu ușurință; luăm troleibuzul din Bd. 6 Martie și, după un sfert de oră, iată-ne la alt carnaval: cel de la Palatul pionierilor!

Rînd pe rînd, prin fața noastră trec copii îmbrăcați în costume pline de fantezie: Făt-Frumos, Dănilă Prepeleac și alții. Ileana Cosînzeana rîde copios de snoavele lui Păcală. Doi năpîrstoci, sus pe scenă, cu ochii legați, cu mîinile la spate, se luptă să scoată cu gura mărul care plutește într-un vas cu apă. Toată sala freamătă de rîs.

Pentru cîteva minute, rîsetele încetează. Iată-i, trec pionieri în costume de cosmonauți, cu machetele rachetelor Vostok 1 și Vostok 2. Pionierul Petrescu Ioan pășește mîndru. Are și de ce! În catalog are numai note de 9 și 10. Poate de aceea o țigăncușă, cu părul strîns în basma, cu fusta roșie pînă la călcîie, îi oferă o garofiță din coșul încărcat cu flori.

Orele curg gălăgioase. De după cortină apare un bătrîn voinic, cu barbă și cu pletele încărcate de zăpadă.

— Moș Gerilă!

Rînd pe rînd, pionierii primesc o mulțime de daruri.

— Și acum, la plecare, spune Moș Gerilă, aș vrea să vă urez ca în anul viitor să vă străduiți și mai mult, să învățați și mai bine! Numai așa veți putea fi schimbul de nădejde de mîine al patriei noastre socialiste!

Petrecere frumoasă, copii!





În excursie

Excursia de pe Valea Prahovei, în care am fost, nu de mult, ne-a oferit multe bucurii. Primul punct din itinerar a fost Muzeul Peleș. Apoi, am plecat spre Poiana Țapului, Bușteni, Azuga și Predeal.

La Bușteni am vizitat Fabrica de hîrtie, iar la Azuga Fabrica de bere. În Predealul cu priveliștile lui frumoase am petrecut clipe minunate alături de pionierii de la Școala medie din localitate, care ne-au întîmpinat cu bucurie. Am plecat apoi la Brașov unde am admirat gara nouă și construcțiile din oraș.

Din excursie am rămas cu mul[te] amintiri frumoase pe care le-a[m] povestit cu drag prietenilor.

VOINESCU CORNELIA
Școala de 8 ani,
comuna Sohodel,
regiunea Brașov

Ce-ți dorești în anul 1963?

INTERVIU CU: un viitor constructor un președinte de unitate și un președinte de grupă...

Anul acesta voi absolvi clasa a VII-a, apoi îmi voi alege drumul în viață. Ce meserie îmi voi alege? Aceea pe care am îndrăgit-o cel mai mult — meseria de constructor.

De multe ori, trecînd pe stradă, am stat și i-am privit îndelung pe harnicii constructori de locuințe. La cercul micilor tehnicieni de la Casa pionierilor am citit cu mult interes cărți în care se vorbea despre construcții și constructori...

În noul an 1963, dorința mea, aceea de a deveni constructor, va începe să se transforme în faptă, de aceea l-am așteptat cu nerăbdare.

DUMITRESCU MIHAI
cl. a VII-a
Școala medie nr. 1, Ploiești

In noul an doresc ca toți pionierii din unitatea noastră să obțină numai rezultate bune la învățătură. Doresc, de asemenea ca, în acest an, cît mai mulți pionieri să urmeze exemplul pionierei Bustiuc Relia, președinta detașamentului nr. 2 care a încheiat trimestrul 1 numai cu medii de 10, precum și pe cel al pionierilor Florea Toader, Sile Gheorghe și Olteanu Jenică care au numai note de 9 și 10.

HANGANU NICU
președinte de unitate
Școala de 8 ani, comuna
Drînceni, raionul Huși

Doresc ca în noul an să strălucească steluța roșie pe pieptul cît mai multor pionieri din grupă și din detașament. Pentru aceasta vom căuta să îmbogățim activitățile pionierești, să organizăm cît mai multe acțiuni frumoase, vom strînge fier vechi, vom merge în vizite la întreprinderi și în excursii.

La învățătură ne vom strădui, de asemenea, să obținem rezultate tot mai frumoase.

BUCIUCEANU DOINA
președinta de grupă, cl. a VII-a,
Școala de 8 ani nr. 146, București

Curînd vom deveni utemiști

Să fii utemist este o dorință pe care o au toți pionierii și elevii care se apropie de vîrsta de 14 ani. Pentru ziua cînd vor primi carnetul roșu, pionierii claselor a VII-a de la Școala medie nr. 2 din Bîrlad au început să se pregătească încă de la începutul trimestrului I.

Cei mai mulți dintre viitorii utemiști din școala noastră obțin la învățătură numai rezultate foarte bune și sînt fruntași în activitățile pionierești.

Pentru a cunoaște îndatoririle și drepturile unui utemist, pionierii claselor a VII-a au organizat studierea statutului U.T.M., iar din adunarea intitulată „Sună toaca prin toată Doftana" au aflat o mulțime de lucruri despre lupta comuniștilor în ilegalitate.

Nu de mult, viitorii utemiști din școala noastră au făcut o vizită la locul de muncă al utemiștilor de la Fabrica de rulmenți și de la „Proletarul Roșu".

La chemarea „Cît mai mult fier vechi pentru oțelăriile patriei" pionierii din unitatea noastră au colectat 4 700 kg de fier vechi. Viitorii utemiști au fost în fruntea acestei acțiuni.

Ziua cînd mulți dintre pionierii claselor a VII-a vor deveni membrii ai organizației de tineret nu este prea departe și pentru această zi minunată ei se pregătesc conștiincios și cu drag.

PRISTAVU ION
președintele unității
nr. 10, Școala medie
nr. 2, Bîrlad







Discuție despre învățătură

În școala noastră, ca în toate celelalte școli, pionierii și școlarii învață cu sîrguință.

Într-una din zilele trecute toți pionierii și școlarii au participat la o interesantă adunare în care subiectul discuției a fost ÎNVĂȚĂTURA.

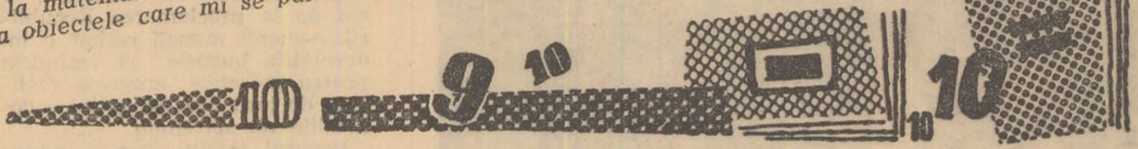
Împreună cu membrii sfatului unității de pionieri, școlarii prezenți la adunare i-au ascultat mai întîi pe fruntașii la învățătură, pe pionierii Dominte Mircea, Rațiu Elena și Mihăilescu Elvira care au numai note de 9 și 10.

De la Dominte Mircea, de pildă, am avut multe de învățat despre necesitatea programului zilei, despre felul în care învață. „Pentru mine, programul zilei — spunea Mircea — este ca și orarul după care trebuie să-mi pregătesc lecțiile. Mai întîi îmi pregătesc temele la matematică, fizică, chimie, limba romînă și, în general, la obiectele care mi se par mai grele. După aceea urmează desenul, muzica și altele. În felul acesta îmi însușesc temeinic cunoștințele. Și rezultatele le cunoașteți — note de la 8 în sus. Acest program îl recomand cu căldură și altor colegi, dar mai ales ție, Sforghin Nicodin, care nu prea obișnuiești să-ți pregătești lecțiile și nici să fii atent la ore."

Colega noastră Rațiu Elena a căutat să ne arate cum își ia notițele la ore și cum le folosește la pregătirea lecțiilor. „După ce citesc lecția din manual, verific notițele și mi le completez, dacă este cazul. Apoi le citesc și-mi fixez cunoștințele".

De un mare ajutor ne-au fost și sfaturile tovarășului profesor de limba romînă; el ne-a vorbit despre felul cum se pregătește bine o temă la gramatică și la literatură. La adunare, brigada artistică de agitație a clasei a V-a B ne-a făcut și o surpriză: în programul prezentat i-a lăudat în cîntec pe pionierii care au obținut rezultate frumoase la învățătură. În încheiere, toți participanții la adunare au vizitat expoziția cu cele mai frumoase caiete.

NISIOI LUCIA
Școala de 8 ani nr. 2 Cîmpulung - Est, reg. Suceava



Flutură cravatele roșii

Cravata roșie

Îmi privesc cravata cu mult drag
Ea-i simbol al vremurilor noi,
E crîmpei din purpuriul steag,
Înroșit cu sînge de eroi.

M-am născut sub faldu-i purpuriu
Chipul meu, sub el înmuguri;
Anii vieții mele — bine știu:
Toți cîți vin, sub el vor înflori.

. . . .

Cu mult drag cravata mi-o privesc!
Ea-i mîndria vieți-mi de școlar
Și-i crîmpei din steagul proletar
Steagul de Partid Muncitoresc!

SIMION RODICA MIHAELA
Școala medie nr. 22, București

Întîiul meu salut de pionier

Activitățile și adunările pionierilor din școală m-au atras întotdeauna, iar dorința de a deveni pionieră m-a făcut să fiu mereu alături de ei. Urmărind exemplul lor, îmi pregătesc lecțiile temeinic, păstrez disciplina în clasă, caut să fiu asemenea pionierilor. Fiind adesea cu ei, am învățat ce este organizația de pionieri și, bineînțeles, multe jocuri și cîntece pionierești.

★

De curînd, visul mi s-a împlinit. Am rostit în fața pionierilor angajamentul solemn, am primit cravata.

APĂRECE MARIA
Școala de 8 ani,
comuna Dumbrăveni,
regiunea Suceava



„STRÎNSUL FIERULUI VECHI" desen executat de **Moldovan Doru, Școala de 8 ani Rîșnov-Brașov.**



„PRIMIRE DE NOI PIONIERI", desen executat de **Achim Florica**, clasa a VII-a, Școala de 8 ani, comuna **Ramna** raionul **Reșița.**



„LA SCHI", desen executat de **Tîrlă Adrian**, cl. a VII-a B, Școala medie nr. 1 „B. P. Hașdeu", **Buzău.**



Cartierul nostru este unul dintre cele mai tinere cartiere ale Timișoarei. Așezat în partea de sud-est a orașului este înconjurat de cartierele Cetate, Fabric, Iozefin și Fratelia.

Făcînd o plimbare pe străzile lui, ne putem da seama că este în plină înflorire. Zilnic, case zvelte, cu pălărioare roșii răsar pe locurile goale. Privesc uimită, dar ele îmi dau binețe, surîzînd în lumina soarelui. Aceste blocuri adăpostesc mii de oameni ai muncii.

Cartierul nostru nu este lipsit de instituții importante. Astfel, găsim aici Observatorul astronomic, construit recent, și Filiala Academiei R.P.R. Tot aici se află Spitalul Bega, Spitalul Ortopedic și alte mici dispensare. În cartier avem și-un cinematograf.

Pentru ca să crească posibilitatea tinerilor dornici de a învăța, s-au construit cămine studențești, o cantină mare, luminoasă, într-un cuvînt — complexul universitar.

În fabrici și uzine munca este în toi; la Bela Breiner, Mobila Banatului, Uzinele Textile Timișoara, și altele. Asemenea oamenilor muncii din întreaga țară, muncitorii timișoreni participă cu entuziasm la îmbogățirea roadelor minunatei lor străduințe. Eu le doresc mult spor la lucru.

Tot ce văd în jurul meu, aici unde locuiesc, știu că este doar un aspect al realizărilor înfăptuite în țară. Și știu că poporul este autorul acestor frumuseți, el le-a făurit prin grija nemăsurată a partidului și guvernului nostru.

Noi, pionierii, schimbul de mîine al patriei dragi, vom duce mai departe stindardul victoriilor ei mărețe care s-au înscris cu litere nemuritoare în anii ce-au urmat eliberării țării noastre de sub jugul fascist.

★

Bună dimineața, cartierul meu iubit!
Din zi în zi să crești,
Spre soare să te-nalți,
Să înflorești!

DANA CHERCIOBAN
cl. a VII-a
Școala medie nr. 7, Timișoara



SESIUNEA MARII ADUNĂRI NAŢIONALE A R. P. R.

Joi, 27 decembrie, dimineaţa, la Palatul Marii Adunări Naţionale s-au deschis lucrările celei de a patra sesiuni ordinare a celei de a patra legislaturi a Marii Adunări Naţionale.

La sesiune au participat membrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, membri ai Consiliului de Stat al R.P.R., miniştri, conducători ai instituţiilor centrale, ai organizaţiilor obşteşti, muncitori fruntaşi, oameni de ştiinţă şi cultură, ziarişti romîni şi ai presei străine. Au asistat şefi ai misiunilor diplomatice acreditaţi în ţara noastră.

Tovarăşul Ştefan Voitec, preşedintele Marii Adunări Naţionale, a deschis lucrările sesiunii. Marea Adunare Naţională a aprobat apoi în unanimitate ordinea de zi:

1 — Proiectul de lege pentru aprobarea bugetului de stat al R. P. Romîne pe anul 1963;

2 — Proiectul Codului silvic;

3 — Alegerea preşedintelui şi a membrilor Tribunalului Suprem al R. P. Romîne;

4 — Numirea procurorului general al R. P. Romîne;

5 — Proiectul de lege pentru ratificarea decretelor normative emise de Consiliul de Stat al R.P.R. în perioada de la 29 decembrie 1961, pînă la 27 decembrie 1962.

6 — Şedinţa solemnă consacrată celei de a XV-a aniversări a proclamării R. P. Romîne.

La primul punct de pe oridinea de zi, tovarăşul Aurel Vijoli, ministrul finanţelor, a prezentat — din însărcinarea Consiliului de Miniştri — raportul cu privire la proiectul bugetului de stat pe anul 1963.

Deputaţii care au luat cuvîntul apoi, în cadrul discuţiei generale privind proiectul bugetului de stat pe 1963 — discuţie care a continuat şi vineri dimineaţa — au reliefat în cuvîntările lor, cu satisfacţie, sporirea cheltuielilor destinate învăţămîntului, cheltuieli care în bugetul pe 1963 vor ajunge la uriaşa cifră de 5,650 miliarde lei, cu peste 532 milioane lei mai mult decît în anul 1962. Deputaţii au sublinia în cuvîntările lor că creşterea continuă a cheltuielilor statului în folosul oamenilor muncii şi scăderea ponderii impozitelor şi taxelor de la populaţie, reprezintă una din trăsăturile caracteristice ale bugetului nostru socialist. Mulţi deputaţi au subliniat cu legitimă mîndrie că în anul 1962 patria noastră socialistă, ca rod al conducerii înţelepte a partidului, s-a îmbogăţit cu noi fabrici şi uzine, cu sute de noi localuri de şcoală şi cultură, cu mii şi mii de apartamente pentru oamenii muncii. În numele celor care i-au ales, deputaţii au asigurat Marea Adunare Naţională că întregul nostru popor va munci cu şi mai multă însufleţire pentru ca patria noastră să devină mai puternică, mai bogată, iar viaţa noastră, a tuturor celor ce-o clădim, să fie mai frumoasă şi mai fericită.



Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej vorbind la şedinţa solemnă a Marii Adunări Naţionale.

Marea Adunare Naţională a votat apoi Legea pentru aprobarea Bugetului de stat al R.P.R. pe anul 1963.

În continuare, Marea Adunare Naţională a examinat — în cadrul discuţiei generale la punctul doi de pe ordinea de zi — Proiectul Codului silvic al R.P.R., pe care l-a votat; apoi a trecut la alegerea preşedintelui şi membrilor Tribunalului Suprem şi la numirea procurorului general al R.P.R.

Marea Adunare Naţională a aprobat apoi, prin vot secret Legea pentru ratificarea decretelor normative emise de Consiliul de Stat între 29 decembrie 1961 şi 27 decembrie 1962.

★

Sîmbătă dimineaţă, intr-o atmosferă plină de entuziasm, în Sala Palatului R. P. Romîne a avut loc **şedinţa solemnă a Marii Adunări Naţionale, consacrată celei de a XV-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romîne.**

Pe fundalul scenei, dominat de stema de stat străjuită de steaguri tricolore şi roşii, sînt înscrise urarea **„Trăiască cea de a 15-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne!"** şi datele festive **„1947—1962".**

Ora 11. În aclamaţiile puternice şi uralele deputaţilor şi invitaţilor, sosesc tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej şi ceilalţi conducători ai partidului şi statului.

În prezidiu iau loc membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., miniştri, membri ai Consiliului de Stat.

În sală se află, alături de deputaţi, conducători ai instituţiilor centrale şi ai organizaţiilor de masă fruntaşi în producţie, vechi militanţi ai mişcării muncitoreşti, activişti de partid şi de stat, generali şi ofiţeri superiori, oameni de ştiinţă, cultură şi artă, ziarişti romîni şi corespondenţi ai presei străine. Sînt prezenţi şefi ai misiunilor diplomatice acreditaţi în R. P. Romînă. Tovarăşul Ştefan Voitec, preşedintele Marii Adunări Naţionale, deschide şedinţa solemnă.

Primit cu ovaţii îndelungi, ia cuvîntul tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., preşedintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne. Urmărită cu deosebită atenţie, expunerea cu privire la a 15-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne a fost subliniată în repetate rînduri de aplauzele puternice şi îndelungate ale asistenţei.

În încheierea cuvîntării, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat: „La aniversarea a 15 ani de la proclamarea Republicii, oamenii muncii resimt o îndreptăţită bucurie şi mîndrie pentru măreţele progrese realizate de ţara noastră în toate domeniile de activitate.

Poporul romîn liber şi stăpîn pe destinele sale, a învins cu bărbăţie, sub conducerea partidului, greutăţile inerente profundelor transformări revoluţionare realizate în această scurtă perioadă istorică şi a ridicat ţara pe culmile însorite ale socialismului, deschizînd noi şi luminoase perspective de prosperitate pentru patria noastră. Credincios atotbiruitoarei învăţături marxist-leniniste, mai unit, mai puternic decît oricînd, urmat cu încredere şi hotărîre de mase, partidul nostru conduce poporul spre un viitor de fericire şi bunăstare".

Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a adresat apoi întregului nostru popor în pragul Anului nou, al 16-lea an al Republicii noastre, urări de noi victorii în lupta pentru avîntul continuu al economiei şi culturii, pentru cauza nobilă a socialismului şi păcii.

Deputaţii şi invitaţii au ovaţionat cu însufleţire, îndelung, pentru Partidul Muncitoresc Romîn, pentru Republica Populară Romînă, pentru pace în întreaga lume. Minute în şir răsună uralele, se scandează „P.M.R." şi „R.P.R."

Tovarăşul Ştefan Voitec a declarat apoi închise lucrările sesiunii Marii Adunări Naţionale.

Sărbătorirea zilei de 30 Decembrie

In ţară

● *Studenţii Institutului Politehnic din Galaţi au prezentat un spectacol festiv închinat celei de a XV-a aniversări a proclamării R. P. Romîne. Ei au dat glas prin versuri şi cîntece, recunoştinţei ce o poartă partidului pentru condiţiile minunate de învăţătură asigurate în anii Republicii.*

● *În sala Casei prieteniei romîno-sovietice din Iaşi, a avut loc deunăzi o şezătoare literară cu tema „Scriitorii ieşeni cîntă Republica".*

● *În holul Sfatului popular al regiunii Hunedoara, s-a deschis în cinstea aniversării proclamării Republicii o expoziţie a realizărilor social-culturale înfăptuite aci în ultimii 15 ani.*

Peste hotare

BUDAPESTA: În seara zilei de 27 decembrie, la Ambas[illegible] R.P. Romîne din Budapesta, [illegible] fost organizată o gală de filme romîneşti cu prilejul celei de a XV-a aniversări a proclamării R.P. Romîne.

LONDRA: Asociaţia de prietenie anglo-romînă, a organizat în sala „Hammer" din Londra o adunare festivă în cinstea celei de a XV-a aniversări a Republicii Populare Romîne.

COPENHAGA: Zilele acestea a avut loc în sala unuia din principalele cinematografe din Copenhaga, o gală de filme romîneşti organizată cu prilejul celei de a XV-a aniversări a R.P. Romîne. Totodată, în holul cinematografului a fost or[illegible]zată o expoziţie de fotografii înfăţişînd aspecte din Romînia şi un stand cu diferite publicaţii romîneşti.

ORĂŞELUL COPIILOR

O lume de culori, cu surprize la tot pasul, un oraş liliput pe dimensiunile locuitorilor săi de fapt, copiii. Un oraş cu trei intrări: prima intrare — o rampă de lansare şi o rachetă. Sus, în vîrful rampei, un glob cu trei orbite colorate, iluminate cu neon. Un panou mare cu primii eroi ai Cosmosului. A doua intrare este o boltă enormă cu stele. A treia intrare este străjuită de doi mari oameni de zăpadă care ţin o pancartă prin care urează micilor vizitatori: „La mulţi ani!". În mijlocul tuturor, tronează, ca un adevărat stăpîn la el acasă, un brad enorm, minunat împodobit, cu globuri şi beculeţe, jucării. Dar ce tot vă povestesc eu! Daţi-mi mîinile şi haideţi împreună prin orăşelul copiilor din piaţa Palatului Republicii din Bucureşti... Un peron, o gară... Exact! Gara: „Moş Gerilă". Urcăm şi noi în trenul care a tras acum la peron? Bineînţeles! Poftim! Un fluier scurt şi mica încărcătură porneşte la drum. Trecem pe sub bastonul lui Moş Gerilă spre podul din faţa noastră. Aici ne aşteaptă un impiegat care ne anunţă că urmează un tunel cu un tobogan. De aici se vede bine bradul lîngă care o girafă îşi foloseşte gîtul său nefiresc de lung drept barieră.

— Ce-i cu ceainicul ăsta mare?

— Într-adevăr, o gheretă în formă de ceainic îi serveşte pe friguroşi cu ceai fierbinte.

— Dar acolo, ce-i? O cabină telefonică?

— Alo? Moş Gerilă? Unde sînteţi, pentru că vreau să vă văd neapărat, să vă spun un mare secret. Şi voinicul ce s-a înălţat pe vîrfuri ca să poată ajunge la telefon îi spune în şoaptă lui Moş Gerilă „secretul" său. Să-l lăsăm să vorbească în linişte...

— Intrăm?

— Eu zic să nu mai intrăm. N-ai văzut ce feţe late aveam? discutau doi năpîrstoci în faţa unor cabine ciudate. Aa! Ne-am dumirit. Aici sînt cu siguranţă oglinzile deformante, cele care te arată cînd slab, cînd foarte gras, cînd cu nas mare, cînd aproape fără...

— Care-i rolul tău aici, Roboţel?

— Să îndrum pe toţi copiii care vor să afle ceva deosebit în acest orăşel.

★

Ei, ce frumos! Brazi transparenţi pretutindeni, fragmente din cele mai cunoscute basme, cinci Hopa-Milică pe care oricît i-ai îmbrînci tot în picioare rămîn, jucării mecanice, animale. Toate animalele pămîntului de la pol la ecuator sînt prezente aici, prin desene!... Pentru cîteva zile această porţiune a oraşului, îmbrăcată în haina albă a iernii, s-a transformat în cel mai frumos colţ din lume: în orăşelul copiilor.

E. SKIBINSKI





Cu trenuleţul luat din gara: „Moş Gerilă" te poţi plimba prin tot orăşelul copiilor. Şi bucuriile te întîmpină la tot pasul.

Toboganul este unul din punctele asaltate de micii vizitatori.

TE SLĂVIM, REPUBLICĂ!

Spre cupola aurie a Sălii Palatului R.P.R. se înalță un imn de slavă Republicii dragi. Sînt de față utemiști și pionieri. Împreună sînt la învățătură, în activitatea de organizație, împreună sînt acum la cînt și veselie. E spectacolul festiv „Te slăvim, Republică"! dat de peste 2 300 de pionieri și elevi bucureșteni dintre cei mai buni participanți la concursul cultural-artistic organizat pe oraș în cinstea celei de a XV-a aniversări a proclamării R.P.R. Mai întîi au venit gorniștii, apoi încet, încet s-a ridicat cortina și în fața spectatorilor a apărut un impresionant ansamblu coral. Sînt corurile reunite ale Școlii medii nr. 13, Școala de 8 ani nr. 31 și 56, orchestra Școlii medii de muzică nr. 2. Răsună „Imnul de Stat al R. P. Romîne" și cîntece îndrăgite ca „Salutul cravatelor roșii", „Pionieri, fruntea sus", „Sub al păcii stindard". Aplauzele nu mai contenesc. Acum, pe scenă e un tablou cunoscut majorității spectatorilor și interpreților. Sînt aspecte din activitatea cercurilor pionierești micii naturaliști, micii tehnicieni, navomodeliști, geografi, istorici. Cu toții își îmbogățesc cunoștințele pregătindu-se pentru viață, pentru munca viitoare. „Vom învăța, vom învăța! Căci pionierii-și țin cuvîntul" — se spune într-un cîntec care exprimă gîndul și hotărîrea tuturor pionierilor. Și rezultatele acestei hotărîri sînt notele bune obținute de ei în primul trimestru, sînt dorințele lor de a fi și mai buni în trimestrele următoare.

În continuare, orchestra de xilofoane, de muzicuțe, de acordeoane, de mandoline interpretează cîntece populare romînești, sovietice, cîntece pionierești. Dansatorii întrec așteptările. Cei de la Școala de 8 ani nr. 55 sînt aplaudați continuu, li se cere să repete o dată, încă o dată. Dar vedeți, mai sînt și alți copii care-și așteaptă rîndul să apară pe scenă. Moment sportiv, moment satiric și finalul: corurile reunite împreună cu fanfara Școlii profesionale „Grivița roșie" interpretează „Republică, măreață vatră". Măreața sărbătoare a poporului nostru, a XV-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne a fost întîmpinată cu bucurie de cei mari, ca și de cei mici.

GETA COSTIN



— Zdup, o veste bună! Plecăm în vacanță la Predeal!

— Ce bine! Alerg să cumpăr bilete de tren!

A doua zi de dimineață ne suim în acceleratul 201 spre Predeal, și... la Complexul școlar din oraș.

Ce-am citit într-un jurnal

În tabără e liniște. Toți copiii sînt plecați. Delibaltov Natalia, președinta unității, a rămas de serviciu.

— Ce zici, îi luăm un interviu? — vine cu sugestia Zdup.

— Sigur!

— Eu vă propun să vă uitați în acest caiet, ne spuse însă Natalia. E jurnalul taberei organizate de secția de sport a Palatului pionierilor din București. El o să vă lămurească foarte bine. Și zicînd acestea ne întinse un caiet cu coperte de vinilin.

L-am răsfoit împreună.

„**23 decembrie.** Prima zi de vacanță la Predeal. Ne simțim minunat. Avem totul la dispoziție. Camere confortabile, mîncare gustoasă, o sală de sport unde facem antrenamente și... multă zăpadă!"

„**25 decembrie.** Zi de excursie. Cei mai mici dintre noi am fost la cabana „Trei brazi". Ceilalți, tocmai la Diham. Am ajuns acasă destul de osteniți dar bine dispuși. Aveam și de ce. Ne-au încîntat atît de mult minunatele peisaje ale munților și lumea albă de nea!"

„**27 decembrie.** Și astăzi a fost o zi frumoasă! Dimineața ne am întîlnit cu constructorii tractoarelor romînești de la Uzinele din Brașov. După-amiază am fost oaspeții pionierilor de la Casa pionierilor din oraș.

Pe Cioplea, la săniuș!

Pe drumul care urcă spre Cioplea, roiesc copii cu săniuțe. Sînt aici pionieri și elevi de la Școlile medii nr. 5 și 15 din București. Au pornit să organizeze un veritabil concurs de săniuțe. Sus, lîngă club, se fac înscrierile.

— Eu zic să concurăm și noi, Gheorghiță! — vine cu ideea Zdup.

— Fii serios, Zdup, îi încurcăm pe copii! Hai mai bine să urmărim concursul.

În timpul acesta, prima grupă de săniuțe a și pornit. În frunte se află Chiroiu Dan, de la Școala medie nr. 5. Dar cine vine în urmă? Uite, acum l-a ajuns și parcă îl întrece. Jos, la sosire, aflăm numele lui. E colegul său, Piscolski Vasile. Urmează apoi la întrecere fetele...

Ne place totul aici

Cînd am ajuns la vila „9 Mai", un grup de pionieri de la Școala de 8 ani nr. 175 se întorceau de la Azuga. Vizitaseră cele trei fabrici de aici: de sticlă, de bere și de postav. Desigur, lui Zdup i-a părut rău că nu ne-am sculat mai de dimineață, să mergem și noi cu ei. Ne-am mulțumit însă cu povestitul. Mai ales că am găsit și cîțiva povestitori așa de buni ca Petcu Mirel, Rubenc Sanda și Pundef Florentina. Le-a plăcut tot ce au văzut pînă acum pe frumoasa vale a Prahovei. I-am lăsat apoi să se odihnească.

În drum spre gară, ne-am gîndit că e și firesc să le placă tot; nu le lipsește nimic. Și aceasta pentru că are cine să se ocupe de vacanța lor, de viața lor fericită, fără griji.

GHEORGHIȚĂ REPORTERUL



În noaptea de Anul nou

În noaptea Anului nou Moș Gerilă și-a îmbrăcat mantaua de nea, și-a luat desaga în spinare și a pornit să străbată mări și oceane ca să ducă daruri copiilor. Aflase moșul că în statul Indiana din S.U.A. numeroși copii vor să cunoască povestea Scufiței roșii, din cartea scriitorului francez Charles Perrault. Dar Moș Gerilă n-a putut să dăruiască această carte nici unui copil american. Știți de ce? Pentru că în Statele Unite ale Americii, s-au găsit oameni care să susțină că basmul „Scufița roșie" conține idei ce amenință securitatea internă a Americii. Grozav de rău s-a necăjit Moș Gerilă cînd a aflat așa ceva. A protestat, nu-i vorbă, dar guvernanții americani l-au amenințat că dacă nu-și ia desaga să plece, „Scufița roșie" va nimeri din nou în gura lupului, iar el va fi chemat în fața comisiei pentru cercetarea activității anti-americane. „Aici, în Statele Unite ale Americii, și-a spus Moș Gerilă, te poți aștepta la orice. Te pomenești că ăștia mă închid, iar pe mine mă așteaptă mulți copii să le duc daruri". Și a plecat.

Și-a îndreptat pașii spre Vietnamul de Sud. Știa moșul că în țara aceasta copiii oamenilor muncii trăiesc în cea mai neagră mizerie: nu au haine, nu au ce mînca, iar cei mai mulți dintre ei nu au nici un acoperiș deasupra capului. Și s-a gîndit Moș Gerilă să le dăruiască și lor niște jucării. Dar la bariera orașului Saigon a fost oprit de patrule militare care au început să-l cerceteze în fel și chip: cine este, de unde vine, cu ce treburi și cîte altele. Iar după ce au controlat desaga și au văzut printre alte jucării cîteva trompete, fluiere, tobe pe care Moș Gerilă voia să le dăruiască copiilor, militarii au sărit în sus ca mușcați de șarpe.

— Îndrăznești să aduci la noi asemenea obiecte periculoase?, a răcnit la moș un ofițer. Înapoi că îți zbor creierii!

Abia atunci a aflat Moș Gerilă că în Vietnamul de Sud, din ordinul dictatorului Ngo Dinh Diem, au fost înregistrate toate obiectele care pot fi folosite în scopul propagandei politice, că acolo pînă și nevinovatele trompete și tobe pentru copii sînt considerate „periculoase" întrucît ele „pot fi folosite la acompaniamentul cîntecelor patriotice".

„Pe lume mai sînt încă destui smintiți", și-a spus moșul, și s-a îndreptat spre un alt colț al lumii.

Cunoștea el în Italia un băiețel de 12 ani, Gaetano Valenti, care își dorea de mulți ani o pereche de patine. Aici, a izbutit să treacă frontiera. Autoritățile italiene n-au considerat patinele drept „obiecte subversive". Bucuros că a fost lăsat să intre în țară, Moș Gerilă s-a îndreptat de îndată spre cartierul în care locuia Valenti. Băiatul era acasă. Dar cînd a văzut patinele, ochii au început să-i lucească de lacrimi.

— Mulțumesc, Moș Gerilă, dar... nu am ce să fac cu patinele. Privește, și Valenti își aruncă țolul cu care era învelit. Cînd se uită spre picioarele băiatului, Moș Gerilă se îngrozi. Într-adevăr, Valenti nu avea ce să facă cu patinele: el nu va mai putea să patineze niciodată, căci de cîteva luni, are numai un singur picior.

— Cum s-a întîmplat? — l-a întrebat Moș Gerilă.

— Noi sîntem o familie numeroasă, i-a explicat Valenti. Ca să o putem scoate la capăt a trebuit să muncesc de la 11 ani. M-am angajat pe un șantier de construcții și în timp ce căram cărămizi, s-a dărîmat schela cu mine...

Tare îndurerat a plecat Moș Gerilă de la Valenti. Așa l-a găsit noul an.

— Ai obosit bătrîne? — l-a întrebat noul an.

— Nu, n-am obosit, i-a răspuns moșul, dar sînt tare necăjit. Și i-a povestit întîmplările prin care a trecut.

— Triste întîmplări, moșule, i-a răspuns noul an, dar eu sînt convins că nu va mai trece multă vreme și oamenii muncii vor înlătura cauzele care provoacă asemenea necazuri și suferinți, iar atunci toți copiii din lume se vor bucura de copilărie.

I. ANDREI

Vis și realitate

Kiudo este un băiețaș de 13 ani. El locuiește în „Zona-zero", cel mai sărăcăcios cartier din Tokio, capitala Japoniei. De cînd se știe pe lume, Kiudo n-a mîncat niciodată pe săturate, n-a purtat niciodată haine noi, n-a avut niciodată jucării. De la vîrsta de șapte ani Kiudo își cîștigă existența cerșind. Cînd vin lunile friguroase însă, el nu mai poate cerși. Nu are cu ce să se încalțe. Din pricina asta este foarte amărît; dacă nu cerșește, n-are ce mînca. „Lasă puiule, i s-a spus într-o zi, că o să-ți aducă Moș Gerilă o pereche de ghete noi și atunci ai să poți merge din nou pe străzi, să cerșești". În seara Anului nou, deși era lihnit de foame, Kiudo s-a culcat totuși vesel. Era ferm convins că dimineața, cînd se va scula, va găsi lîngă pat, o pereche de ghete noi, frumoase, așa cum și le visase în atîtea nopți. Dar visul lui Kiudo nu s-a împlinit. Știți de ce? Pentru că între cei peste 10 000 000 de șomeri japonezi se află și cel ce trebuia să-i dăruiască lui Kiudo o pereche de ghete în noaptea de Anul nou. Adică... Moș Gerilă!



Visul lui Kiudo în noaptea Anului nou.
Kiudo: — Acum înțeleg, Moș Gerilă, de ce nu mi-ai adus ghetele...

Desen de V. VASILIU

Sport — Sport — Sport



Era într-o zi de iarnă. Acum doi ani. În sala de festivități a Bibliotecii centrale universitare din București se juca ultima rundă a campionatului republican de șah.

Un număr neobișnuit de mare de spectatori asista la ultimul „act" al finalei. Toate partidele se încheiaseră afară de cea dintre valorosul șahist Victor Ciocîltea și mezinul campionatului — elevul Florin Gheorghiu. Era partida decisivă. Cîștigătorul ei devenea campion al Republicii Populare Romîne. Lui Florin, care avea o jumătate de punct în plus față de Ciocîltea, chiar și remiza îi era suficientă pentru cucerirea mult visatului titlu.

Și visul s-a împlinit. După o luptă dîrză, Ciocîltea s-a ridicat și i-a strîns mîna tînărului șahist din Ploiești, felicitîndu-l călduros pentru cucerirea titlului de campion. Iar micul campion a coborît în sală, în aplauzele entuziaste ale spectatorilor, și, cu ochii plini de lacrimi, și-a îmbrățișat tatăl care, zi de zi, cît a durat finala, a venit special de la Ploiești să urmărească partidele fiului său. Astfel, elevul în clasa a XI-a Florin Gheorghiu a devenit cel mai tînăr campion de șah pe care l-a avut vreodată Romînia. Nu împlinise optsprezece ani.

De atunci Florin a mai repurtat multe victorii.

A încheiat strălucit școala medie iar acum este student fruntaș al anului II al facultății de filologie din București.

Pe plan șahistic rezultatele au fost tot atît de frumoase. Anul trecut a devenit vicecampion mondial la juniori, s-a clasat al treilea în campionatul republican iar în anul 1962 a cucerit, la Olimpiada de șah de la Varna, titlul de maestru internațional de șah.

Recent, la încheierea finalei campionatului republican de șah pe anul 1962, doi șahiști au terminat la egalitate pe primul loc. Numele lor? Florin Gheorghiu și Alex. Günsberger. Cu toate că a jucat foarte bine de-a lungul întregii finale, în care prodigioasele sale victorii împotriva maeștrilor Troianescu și Seimeanu, realizate în partide record (24 și, respectiv 16 mutări) au fost mult elogiate, Gheorghiu nu a reușit să-l depășească pe Günsberger, cu care va susține, în februarie, un meci de baraj pentru desemnarea campionului republican.

MARIUS POP

La săniuș



ZI DE VACANȚĂ la Sinaia. La pîrtia Popicăria, zeci de copii se dau cu săniuțele sau învață să schieze. Din marginea pîrtiei, ne atrage atenția un grup de fete îmbrăcate în hanorace maro și cu schiuri în picioare. Ascultă atente explicațiile profesorului. Apoi, sub privirile colegelor își fac vîntul pe pîrtie.

— Stai mai aplecată, Anișoara, spune profesorul. Se vede însă că Anișoara nu a auzit pentru că tocmai în acest moment s-a făcut una cu zăpada...

Învățînd tainele schiului

Peste cîteva ore, am făcut cunoștință cu grupul fetelor de pe pîrtie. Le-am găsit la cantina „Dunărea". Înghețate, dar voioase, sorbeau din supa fierbinte. Am aflat că sînt eleve la Școala medie nr. 4 din Timișoara și, în același timp, componente ale echipei de pitici de handbal în șapte a clubului sportiv școlar „Banatul". Echipa lor e singura echipă de copii participantă la întrecerile din cadrul „Cupei de iarnă" desfășurate în oraș. Și, în același timp posesoarea unei victorii în fața reprezentativei de senioare a Universității.

Profesorul Constantin Popa ne-a vorbit apoi despre componentele echipei:

— După un trimestru de rodnică activitate atît la învățătură cît și la sport, săptămîna aceasta de odihnă la Sinaia, este foarte binevenită pentru ele. În afara condiției fizice generale, de care ne ocupăm, doresc cu toate să învețe tainele schiului. De aceea, în fiecare dimineață, mergem pe pîrtie la Popicărie. Fetele se străduiesc să prindă cît mai repede meșteșugul acestui sport. Pînă acum, la coborîre, cel mai bine merg Dolomeț Ana, Terenti Georgeta și Onodi Aurora. Cred însă că pînă la urmă nici celelalte fete nu se vor lăsa mai prejos.

TEODOR CRISTIAN



FILATELIE

Direcția generală a poștelor și telecomunicațiilor a pus în circulație o marcă poștală jubiliară, intitulată „R. P. Romînă — a XV-a aniversare", cu prilejul împlinirii a 15 ani de la proclamarea Republicii. Această marcă, în valoare de 1,55 lei, înfățișează stema R.P.R., împodobită cu lauri și încadrată între cifrele anilor 1947—1962, avînd ca fundal un desen reprezentînd o uzină și o combină în funcțiune, care simbolizează astfel marea dezvoltare a industriei și agriculturii mecanizate în țara noastră în cei 15 ani ai Republicii.

Noua emisiune este dantelată și tipărită la offset, în 6 culori, pe hîrtie cretată, cu dimensiunile de 54/37,8 mm, după machetele semnate de graficianul I. Dumitrana și este completată cu un plic „Prima zi", tipărit, de asemenea, în mai multe culori, care va fi obliterat cu o ștampilă specială.



Răspunsurile la problemele distractive publicate în numerele 48 și 49 al gazetei noastre

DRUMUL MELCULUI

Timpul necesar melcului pentru a ieși din puțul adînc de 10 m, este de 9 zile.

CÎȚI BANI AM ÎN FIECARE BUZUNAR

Făcînd calculele respective, constatăm în buzunarul stîng 32 de lei, în cel drept — 35 de lei. La început am avut în buzunarul stîng numai 16 lei, iar în buzunarul drept 51 de lei.

VITEZA TRENULUI

Dacă trenul ar sta pe loc, fumul locomotivei s-ar abate în direcția vîntului; dacă trenul ar merge înainte și vîntul n-ar sufla de loc, fumul s-ar abate în direcția opusă mersului trenului. Dar fumul locomotivei în mers se ridică drept în sus. Trenul merge deci cu viteza vîntului de 7 m/sec, adică aproximativ cu 25 km pe oră.

MOȘTENIREA BEDUINULUI

Moștenirea lăsată a fost de 22 cămile. Primul fiu a luat 12 cămile, al doilea fiu a luat 6 cămile, al treilea 3 cămile, iar ultimului fiu i-a revenit o singură cămilă.

TREI GREȘELI

Polul Nord este unicul punct unde nu bate decît vînt de sud. Oricum te-ai întoarce, la Polul Nord nu poți pleca decît spre sud. La Polul Nord, între apus și răsărit trec 6 luni, căci acolo e un singur răsărit și un singur apus pe an.

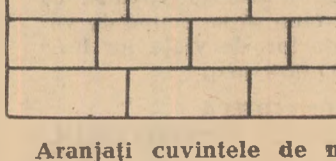
★

Rezultatul este un kilometru! (kilo și metru!)

DOI TAȚI ȘI DOI FII

La vînătoare erau plecați bunicul, tatăl și fiul.

Joc zoologic



Aranjați cuvintele de mai jos, fiecare în cîte-o căsuță, astfel ca nici o literă dintr-o căsuță să nu fie comună cu literele din căsuțele imediat alăturate.

MELC, COCOȘ, LUP, FAZAN, JDER, GAIȚĂ, PISOI, REN, CUC, PUI.

MIHAI PĂTRAȘCU

Monoverb cu incastru anagramat botanic

(X X 0 X X X X X)



Biverb de iarnă

(5,5)



La început de an



Acum, dragi prieteni, stăm iar de vorbă şi, cum se obişnuieşte la fiecare început de an vă urez multe note bune, succes în activitatea pionierească, cît mai multe corespondenţe pentru gazeta noastră „Scînteia pionierului".

După un trimestru în care am învăţat cu sîrguinţă, după o luptă victorioasă pe care am dus-o cu notele mici, în carnetele am adunat cu toţii multe note bune şi foarte bune. Acum, ca o răsplată a muncii noastre, vacanţa de iarnă vine şi ne oferă frumuseţile ei: excursiile — prilej de cunoaştere a bogăţiilor şi frumuseţilor patriei —, zilele luminoase petrecute la cabane, concursurile de schi, concursurile de săniuţe, jocuri vesele în aer liber, bătaia cu zăpadă.

Despre toate acestea, precum şi despre primele zile de şcoală din trimestrul II, vă rog să-mi scrieţi dragi corespondenţi şi cititori ai gazetei.

Rodica

Steluţa roşie

Încă de anul trecut, împreună cu ceilalţi pionieri ai detaşamentului nr. 4, mă pregăteam pentru primirea distincţiei pionereşti. Cu toţii ne întreceam care mai de care să fim în rîndul pionierilor fruntaşi, să fim demni de a primi steluţa roşie.

★

Nu de mult, în unitate s-a anunţat o adunare, o sărbătoare a pionierilor fruntaşi — acordarea distincţiilor pionereşti. Atunci, printre cei care au primit distincţia au fost şi opt pionieri din detaşamentul nostru. Ce bucurie pentru noi! Întreg detaşamentul a simţit răsplata care încununa cu succes munca noastră, activitatea pionierească. Noi, cei care aveam pe piept steluţa roşie, eram cei mai voioşi; ne văzusem visul împlinit iar în jurul nostru erau mulţi pionieri, mulţi prieteni gata să ne urmeze.

MIHAI SĂNDEL
preşedintele det. 4
Şcoala de 8 ani nr. 15,
Brăila

La consfătuirea „Scînteii pionierului"

Într-una din zilele trecute, în sala Teatrului de estradă din Ploieşti s-au adunat pionierii din oraş la o consfătuire organizată de redacţia gazetei „Scînteia pionierului".

În cadrul discuţiilor, s-a arătat că articole ca „Eu şi noi", „Recomandări pentru programele de activităţi" — care apar lunar — articolele de sport, cîntecele şi poeziile şi altele, publicate sînt folosite de pionieri atît pentru iniţierea unor noi acţiuni în cadrul grupelor şi detaşamentelor, cît şi pentru îmbogăţirea cunoştinţelor.

Mulţi dintre pionierii care au luat cuvîntul au vorbit despre ajutorul primit din partea gazetei — prin articolele apărute — în organizarea unor interesante adunări şi serbări pionereşti, în desfăşurarea acţiunilor de muncă patriotică.

MUNTEANU CONSTANŢA
Şcoala medie nr. 3,
Ploieşti



„PALATUL PIONIERILOR DIN BRAŞOV" desen executat de **Crăciun Otilia**, Şcoala de 8 ani nr. 14, Braşov.

La căminul cultural

„Partid iubit, părinte bun
Noi sîntem floarea tinereţii"

Cîntecul pionieresc răsună voios în sala căminului cultural iar colectiviştii, mîndri de fiii lor — pionierii, ascultă cuvinte dragi, de mulţumire partidului, făuritorul vieţii noi, fericite.

După o zi de muncă, ce poate fi mai plăcut decît să vii la cămin să-i vezi pe şcolari recitind poezii despre patrie, despre viaţa noastră nouă!

Noi, copiii, ştim că programele noastre sînt îndrăgite de cei mari, de aceea ne străduim să fim la înălţime. Că am reuşit, ne-au spus-o de fiecare dată aplauzele spectatorilor care au izbucnit şi după „Cîntecul prieteniei" şi după „Mulţumim din inimă partidului" şi după poeziile recitate de Simion Alexandru, de Tănase Florea, Sfetcu Elena, Simion Micle şi alţii.

MILAC FLORIAN
Şcoala de 8 ani Calomfireşti,
raionul Alexandria

Joc şi voioşie

Că ne e dragă şcoala, este un lucru ştiut de toţi, aşa că, nimeni nu se miră dacă ne vede aici şi în zilele noastre libere.

Într-una din duminicile trecute de pildă, am învăţat două jocuri pionereşti: **„Omul şi umbra"** şi **„Pasărica fără cuib"**. Nici nu vă închipuiţi ce mult ne-au plăcut aceste jocuri, cît am rîs jucîndu-ne. Apoi, după aproape două ore de joc, ne-am adunat cu toţii într-o sală de clasă şi am început partea a doua a programului nostru din acea zi şi anume: învăţarea de cîntece. După ce am repetat cîteva cîntece ştiute mai de mult, am învăţat cîntecul „Bucurie-n colectivă". Mai intîi ne-am scris cu toţii cuvintele pe carneţele şi pe urmă am început să cîntăm...

**„Soare vesel străluceşte
azi la noi în sat,
Mîndră-i colectiva noastră
rodul e bogat..."**

CĂUTIŞANU LĂCRĂMIOARA
Şcoala de 8 ani,
comuna Dolheşti, regiunea Iaşi



„OMUL DE ZĂPADĂ" desen executat de **Budacă Ileana**, Şcoala de 8 ani nr. 10, Bucureşti.

Din CREAȚIILE copiilor

ȚARA MEA ÎNFLORITOARE

Foaie verde foi și-o fragă,
Țărișoară scumpă, dragă,
Țara mea înfloritoare,
Cu chip și mai plin de soare!
Eu în tine m-am născut
Inima că ți-o ascult.

Am văzut șosele lungi
Capătul abia-l ajungi;
Am văzut parcuri, cămine,
Santiere și uzine,
Și văzut-am înălțate
Blocuri mari și minunate.

La colectivă m-am dus
Și cîte nu sînt de spus!
Căci pe cîmpuri ce-am văzut
Mie mult că mi-a plăcut.
Spice — galbene-aurii,
Maci sfioși și purpurii.

Legănați în vînt, păreau
Plecăciuni că ei făceau;
Fac și eu o plecăciune
Grînelor cu roade bune.

SMÎNTÎNESCU LUMINIȚA
cl. a VII-a,
Școala de 8 ani nr. 1,
Tîrgu Jiu

Partidului nostru drag

Pentru viața ce-o trăim
Partidului mulțumim.
Pentru casele frumoase,
Pentru holdele mănoase,
Pentru școlile înalte,
Pentru blocuri, pentru carte,
Pentru grija ce ne-o poartă
Și iubirea ce ne-o arată.
Pentru străzile pavate,
Și satele luminate,
Pentru fabrici și uzine,
Pentru aurul din mine;
Pentru viața ce-o trăim
Noi din inimi mulțumim,
Mulțumim cu drag, fierbinte,
Partidului iubit părinte.

LAZĂR I. MARIA
cl. a VI-a, Școala de 8 ani,
comuna Poșta-Cilnău,
regiunea Ploiești

Portret mamei

Fruntea-naltă și senină,
Gura doar de zîmbet plină,
Ochii mari și blînzi de mamă:
Un tablou de pus în ramă.

Pensulă și cu vopsele
De-aș avea, eu sus pe schele
M-aș urca și aș picta
Doar cu soare fața ta.

VĂDUVA ALEXANDRU
Școala medie nr. 39, București

Bilețelul

Toate acestea s-au întîmplat în clasa a V-a C. De la ce școală anume, cred că nu mai interesează! Pionierul Matei a primit de la colegul său — Sandu, un bilețel care i-a trezit curiozitatea. Iată ce conținea acel bilețel:

„DRAGĂ MATEI,

Te rog să faci tot posibilul să vii după-amiază în curtea școlii. E vorba de ceva foarte important.

Sandu"

Matei s-a dus. S-a dus dar nu se aștepta la o asemenea surpriză neplăcută. Sandu, cu cîțiva băieți dintr-a șaptea, se înarmaseră cu pietre, ca să-i tragă — cum s-a exprimat Sandu — o „chelfăneală" lui Petre, fiindcă n-a vrut să le împrumute bicicleta. Lui Matei însă, a început să-i clocotească sîngele de mînie: „Nu, eu nu mă bat" — a spus el.

Atunci Sandu i-a răspuns:

— Fricosule, ți-e frică și de-o umbră!

Matei i-a întors spatele și a plecat. După vreo două zile de la întîmplarea aceasta, Matei primi un alt bilețel în care Sandu, prin cuvinte misterioase, îl invită să se întîlnească amîndoi după-masă. „Cine știe ce-o mai fi punînd iar la cale..." — s-a gîndit Matei. „Totuși, mă voi duce, să-i arăt că nu sînt fricos". Dar, cînd a ajuns la locul stabilit, Sandu îl îndemna să facă altceva, și mai urît, să fure de acasă bani ca să plece duminică cu trenul la meci. Și Sandu avea cîțiva bani pe care spunea că i-a luat din sertarul mătușii sale.

Matei s-a revoltat și mai tare... I-a atras atenția lui Sandu, acesta însă îi strigă supărat: „fricosule!"

Cînd Matei i-a întors spatele, nu s-a mai dus acasă, ci la școală.

În după-amiaza aceleiași zile, a avut loc o adunare de detașament unde Matei l-a scos pe Sandu în fața pionierilor și l-a criticat cum se cuvine.

A doua zi, Matei a primit încă un bilețel. Conținutul acestuia însă era cu totul altul:

„DRAGĂ MATEI,

Te rog să mă ierți. Să știi că nu ești fricos, ești drept. M-am împăcat și cu Petre, iar banii i-am înapoiat și am renunțat la meci".

...Pe semne că autorul bilețelului era prea emoționat și uitase să scrie semnătura.

FOCȘA CARMEN
cl. a VI-a A, Școala de 8 ani nr. 10
„Emilia Irza", București



„În vizită la sectorul zootehnic al gospodăriei agricole colective din comuna Goești", desen executat de pioniera Anghelescu Mariana, cl. a VI-a A, Școala medie nr. 2, Craiova.



„AVENTURILE LUI KARL"

de Balázs Béla



„...Intr-o zi cînd nenea Oskar, mecanicul, ieșea din casă, a auzit o gălăgie neobișnuită. Micuța Liza Waldmann alerga nebunește pe scări în sus, de la etajul trei la patru. Apoi s-a oprit și a tras cu urechea spre parter.

— Ce s-a întîmplat? — murmură nenea Oskar.

„...Helmut s-a oprit puțin lîngă ascunzișul lui Karl și a șoptit, în timp ce se uita sus, spre stele:

— Fii atent, Karl! Mama ta vine în clipa asta dinspre dreapta. Vezi, nu te mișca! N-are voie să se oprească. Ai să ieși pe urmă..."

„...Cînd Helmut și Liza au intrat în casă cu Franz pe jumătate leșinat, pantofarul Schramm — tatăl lui Franz — ședea pe marginea patului năpădit de gînduri îngrijorătoare.

Capul lui Franz era însîngerat.

— L-a bătut un polițist ca să spună unde-i Karl!



(recenzie în imagini)

Acțiunea cărții se petrece în Berlin, în anul 1934.

Mama lui Karl — luptătoarea comunistă Hedviga Brunner — este urmărită de poliția nazistă. Karl este urmărit, de asemenea, întrucît poliția intenționează să-l prindă pentru a pune la încercare sentimentele de mamă ale Hedvigăi Brunner.

Va reuși Karl, ajutat de prietenii săi, să joace renghiuri fasciștilor? Va reuși să-și revadă mama?

Veți afla, toate acestea, citind cartea „Aventurile lui Karl" de Balázs Béla, apărută de curînd în „Editura tineretului".

Desene de D. MIHĂILESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii